

Fiscoloog

Co-ouderschap

Auteur(s): Stefaan Van
Crombrugge

Editie: 1468 p. 12

Publicatiedatum: 16 maart 2016

Rechtbank/Hof: Gent

Datum van uitspraak: 03 november 2015

Wetboek: W.I.B. 92

Co-ouderschap

De in artikel 132, eerste alinea, 1° tot 6° WIB 1992 bedoelde toeslagen op de belastingvrije som worden verdeeld over twee belastingplichtigen die geen deel uitmaken van hetzelfde gezin maar samen het ouderlijk gezag uitoefenen over één of meer kinderen ten laste, die recht geven op de bovenvermelde toeslagen, en waarvan de huisvesting gelijkmatig is verdeeld over de beide belastingplichtigen :

* hetzij op grond van een geregistreerde of door een rechter gehomologeerde overeenkomst waarin uitdrukkelijk is vermeld dat de huisvesting van die kinderen gelijkmatig is verdeeld over beide belastingplichtigen en dat zij bereid zijn de toeslagen op de belastingvrije som voor die kinderen te verdelen;

* hetzij op grond van een rechterlijke beslissing waarin uitdrukkelijk is vermeld dat de huisvesting van die kinderen gelijkmatig is verdeeld over beide belastingplichtigen (art.132*bis*, al. 1 WIB 1992).

Een scheidend koppel heeft tijdens de procedure voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, zetelend in kort geding, een akkoord bereikt over de maatregelen met betrekking tot hun kinderen. Bij vonnis heeft de rechter hen akte gegeven van dit akkoord. De fiscus is van mening dat een dergelijk akkoordvonnis geen rechterlijke beslissing is in de zin van artikel 132*bis*, eerste alinea WIB 1992. De rechtbank te Gent denkt daar ook zo over (Rb. Gent 25 juni 2014; voor een vonnis van de Gentse rechtbank in dezelfde zin, zie [Fisc., nr. 1374 , p. 11](#)). Het hof van beroep te Gent denkt daar evenwel anders over.

Het akkoordvonnis moet worden beschouwd als een rechterlijke beslissing zoals bedoeld in artikel 132*bis*, eerste alinea WIB 1992. Er zijn geen redenen om een rechterlijke beslissing die aan de partijen bij het akkoord akte geeft van hun akkoord en dit akkoord opneemt in de rechterlijke beslissing, uit te sluiten van het begrip rechterlijke beslissing zoals bedoeld bij artikel 132*bis*, eerste alinea WIB 1992. Dit is ook in overeenstemming met de parlementaire voorbereiding van het artikel 132*bis*, eerste alinea WIB 1992, in zoverre hieruit blijkt dat de wetgever belang hecht aan een vaste datum van het geschrift op grond waarvan onder meer de huisvesting van de kinderen gelijkmatig wordt verdeeld (*Parl.St.* Kamer, zitting nr. 51, MvT, nr. 2760/001, 169 bovenaan), vaste datum die verkregen wordt door het feit dat de verblijfsregeling waarover het akkoord is gesloten, in

de rechterlijke beslissing wordt overgenomen. De rechter heeft trouwens geen louter passieve rol, nu hij onder meer dient na te gaan of het akkoord niet strijdig is met de openbare orde. Ten slotte dient de wet grondwetsconform te worden geïnterpreteerd, d.i. o.m. met eerbiediging van de artikelen 10 en 11 Gw. En men vindt geen objectieve en redelijke verantwoording om een onderscheid te maken tussen een akkoord (in een schriftelijke overeenkomst), dat geregistreerd wordt (om vaste datum te krijgen), en het akkoord dat wordt opgenomen in een rechterlijke beslissing (die vaste datum heeft).

Gent 3 november 2015